



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 463/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 To 63/2014 z 9. septembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. septembra 2022 namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 T 10/2009 z 27. augusta 2014 (ďalej len „prvostupňový rozsudok“) uznaný vinným zo spáchania zločinu prevádzkačstva a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov. Odvolanie sťažovateľa bolo podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 To 63/2014 z 9. septembra 2016 (ďalej len „namietaný rozsudok“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že trestné konanie v uvedenej veci trvalo neprimerane dlhú dobu, a to deväť rokov, počnúc vznesením obvinenia jeho osobe, a bolo teda poznačené zbytočnými priet'ahmi, ktoré sťažovateľ podľa svojho vyjadrenia nezavinil. Dôvodí, že za toto

závažné porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v dotknutom trestnom konaní mu malo byť poskytnuté zadosťučinenie takým spôsobom, že neúmernú dĺžku trestného konania mali konajúce súdy zohľadniť pri výmere ukladaného trestu odňatia slobody. Sťažovateľ argumentuje, že krajský súd ako súd odvolací tieto jeho relevantné odvolacie námietky nezohľadnil, a to v rozpore s ustálenou súdnou praxou a judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. V takomto postupe krajského súdu vidí porušenie svojho práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho označeného práva namietaným rozsudkom krajského súdu, ktorý podľa vyjadrenia sťažovateľa pri rozhodovaní nezohľadnil relevantné námietky týkajúce sa výšky uloženého trestu.

5. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

6. Na základe súčinnosti poskytnutej okresným súdom ústavný súd zistil, že namietaný rozsudok krajského súdu bol obhajcovi sťažovateľa doručený 9. januára 2017 a sťažovateľovi prostredníctvom fikcie doručenia 26. januára 2017 podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku („Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienčnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.“). Po tom, čo bola 23. januára 2017 zásielka (obsahujúca namietaný rozsudok) uložená, sťažovateľ si ju neprebral v odbernej lehote troch pracovných dní, preto sa posledný deň tejto lehoty, teda 26. január 2017, stal dňom jej doručenia. Je tak celkom zrejmé, že ústavnú sťažnosť adresovanú ústavnému súdu sťažovateľ podal až 12. septembra 2022, teda dávno po uplynutí určenej zákonnej lehoty dvoch mesiacov počítanej od 26. januára 2017.

7. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd uzatvára, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je nutné považovať za podanú oneskorene, keďže ústavná sťažnosť nebola podaná v lehote určenej § 124 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014). Ústavný súd tak ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

8. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu